Sayı: 38

Amcabey

— Türk sularına geldik galiba, denizde canlı insanlar görünmeğe başladı!..

Gibidir!.

Nazik bir durumdadır siyaset olayları,
Vaziyet her bakımdan kayda şayan gibidir;
Rivayetlere göre yakındır sulh ayları,
Bu sözler dünya için can kurtaran gibidir!.

Elbette bir hamlede sulha kavuşmak muhal,
Henüz kara bulutla örtülüdür istikbal;
Öyle olağanüstü gelişiyor ki ahval
Sonu gayet meraklı bir cilt roman gibidir!.

Ruzvelt ile Çörçil'in yeniden geçen hafta
Buluşması yer aldı yine birinci safta;
Tekrar hız bekleniyor şimdilik her tarafta,
Bir hız ki tesiri bir bombardıman gibidir!.

Orel'in arkasından Harkof tuttu caddeyi,
Rus idare ediyor bu seferki haddeyi,
Dostlarından aldıkça yardımlık her maddeyi,
Alamanın başında ağaçkakan gibidir!.

Bir yandan Badogliyo ister harbe devamı,
Bir türlü bırakamaz elden hayal-i hâmı;
İtalyan milletiyse yaparak sulh kıyamı,
Yeni sözler öğrenen bir papağan gibidir!.

Sıkışınca son ayda dört taraftan yanları,
Koyu bir tasa aldı yeniden Balkanları,
Kurt korkusu telâşa vereli çobanları,
Mihver ortaklarının hali kurban gibidir!.

Dikkatle takipteyiz kopan her kıyameti,
Bellidir bizim için gidiş istikameti;
Türkün açık yürekli, dosdoğru siyaseti,
Her çeşit tehlikeye dalga kıran gibidir!.

SAĞDIÇ

Okuyucu istekleri:

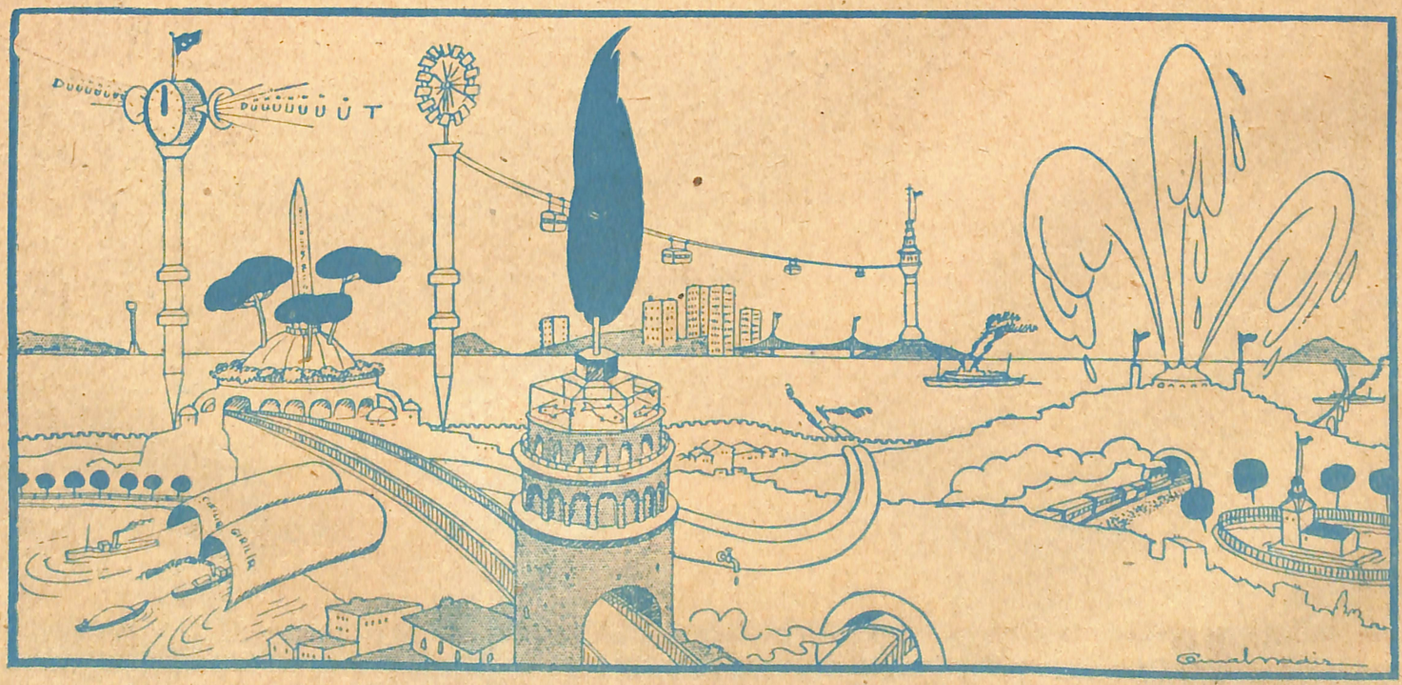

Şehirler, herkesin fikrine göre imar edilse: İstanbul şehri!

— Akşam 1939 —
(İstiyen: Ankara, Hâmid Türkcan)

Cilt : 2 — Sayı : 38
21 AĞUSTOS 1943
Fiatı 10 Kuruştur

Amcabey

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDARE YERİ:
Cağaloğlu yokuşu, Acımusluk sokağı No. 15
Posta kutusu: 555 İst., Telefon: 20084

Müessisi:
CEMAL NADİR GÜLER

ABONE ŞARTLARI:
Yurt içi : Bir seneliği 500, Altı aylığı 250 Ks.
Yurt dışı : Bir seneliği 900, Altı aylığı 500 Ks.

Dünya — Çok merak ediyorum, şu ikinci cephe acaba nerede açılacak?..

Dev Aynası

CANKURTARANLAR!

Plâjlarda boğulma hâdiselerinden şikâyet ediliyor. Buralara can kurtaranlar konulması, bir kâç vatandaşın hayatı için elbette yerinde bir tedbirdir. Fakat denizde boğulanların sayısı üçü beşi geçmezken, deniz kıyılarında boğuntuya getirilenlerin miktarı her halde yüzlerden, binlerden aşkındır. Bari can kurtaranla birlikte, kese kurtaran tertibatını da ihmal etmesek!.

PARMAK

Müttefiklerle Sovyetler arasında görüş ayrılığı var. İşte bir iddia ki, başta Müttefikler, hattâ bütün dünya basını olmak, bizim gazeteler de yekûna dahil bulunmak üzere, herkesin kanaati bu. Yalnız, Tan başmuharriri ayrılıyor..

Peyami Safa, bunu belirten yazısını şöyle bitiriyor: «Bu tefsire, -yani Tan başyazarının bu tefsirine,- şimdilik işaret parmağımızı uzatmakla iktifa ediyoruz.»

İnsan merak ediyor; üstat neden beş parmağını, yahut baş parmağını değil de, sadece işaret parmağını uzatıyor?!.

FIRINLAR

İstanbulda 100 tane modern fırın, yani ekmek fabrikası yapmak istiyen firmanın teklifi harbden sonraya bırakıldı. Neden; harbden sonra, şimdiki gibi ekmek meselesi kalmaz ki?! diyeceksiniz. Harbden sonra, belediyenin şimdiki fazla meşguliyeti kalmıyacak. Acaba, fırınların sayısı yüze inerse, işi azalacak olan belediye zabıtasının ne ile meşgul olacağından mı korkuyoruz?!.

BALIKLARIMIZ

«Yeni Sabah» bomba ile balık avlıyanlara ateş püskürüyor. Bomba ile balıkçılık, tam harp yıllarına ve havasına uygun bir usul ama, yazık ki zavallı balıklar kimseye harp ilân etmiş değillerdir.

Yeni Sabahtan rica edeceğiz: Bomba ile balık avlıyanların tecziyesini isterken, bu bablıkları bize ateş pahasına yutturanların da ceza görmelerini temin etsin. Balıklarımızı kurtarırken, bu tarzda balık yiyenleri de kurtaralım!.

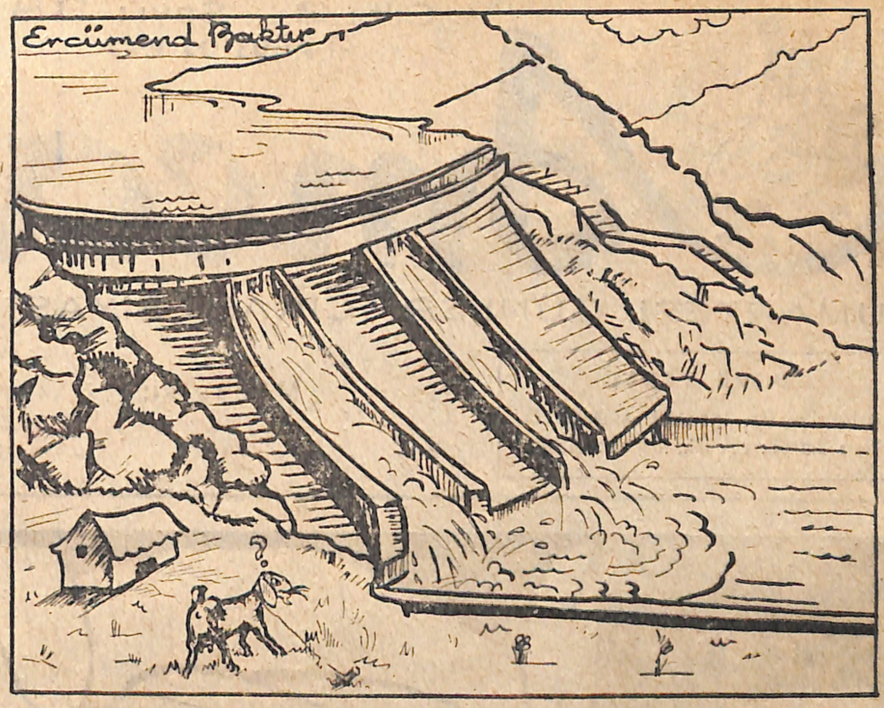

Meşhur sütçülerimizden bay S. U. Kataner'in yeni yaptırdığı modern mandıralardan biri!..

Amcabeyden rivayet

BOĞULMAK

Gün geçmiyor, gazetelerde plâjlarda, üç dört tane çocuğun boğulduğunu okuyoruz.

Bu çocukların çoğu değil, hemen hepsi, yüzme bilmiyenlerdir.

Bu, bir mecliste konuşuluyordu. Ressam İbrahim Çallı, sükûnetle dinliyordu. Gülümsedi. Biri, merak edip sordu:

— Üstat, neye gülüyorsunuz?

— Cahillik.

— Peki ama, babaları, buna mâni olamazlar mı?

— Ellerinden gelmez.

— Neden üstat?

— Onlar da cahil.

— Anlıyamadık.

— Bunda, anlaşılmıyacak ne var? Babaları da gazinoda boğuluyorlar.

Sulist!..

Eski hanendelere herkes bir ad taktı : Kimi şarkıcı, kimi okuyucu, kimi solist dedi!..

Gazetelerden birinde — tabiî bir dizgi yanlışı — solist kelimesi sulist olarak çıkmış!.. Bunu gören Münir Nurettin :

— Hele şükür doğrusu bulundu!.. diye bağırdı ve sevincini şöyle izah etti :

— Birader, bizim meslektaşlar arasında öyle cıvık sesliler var ki bunlara okuyucu da denemez, solist de!... Bunlar olsa olsa «sulist» tir!..

ALIŞKANLIK!

Gazeteler, bir hafta içinde, dört tane «Pencereden düşme» vakası yazdılar. Şair rahmetli Ahmet Hâşime, bir gün, Sirkecide bir otelin pencerelerini silen bir kadının dördüncü kattan düştüğünü ve ölmediğini söylemişlerdi. Şair, sesini, çıkarmadı. Aradan biraz zaman geçmişti. Aynı kadının yine dördüncü kattan düştüğünü ve ölmediğini de söylediler. Şair, yine sesini çıkarmadı. Aylardan sonra, yine aynı kadının yine dördüncü kattan düştüğünü ve yine ölmediğini söylediler :

— Nasıl oluyor da, ölmüyor?

Şair, gayet sükûnetle cevap verdi:

— Artık ölmez.

— Neden?

— İtiyat meselesi... Artık alıştı!

BÜYÜKDERE OTOBÜSLERİ

Geçenlerde Elektrik, Tramvay ve Tünel İdaresi Umumî müdürü B. Hulki ile burada yapılan ve Amerikadan gelen otobüsler hakkında bu sütunda çıkan yazılarım üzerine konuşuyorduk. Sayın umumî müdür:

— Siz Amerikada yapılan otobüsleri beğeniryorsunuz amma bizim burada yaptıklarımız daha iyidir. Amerikadan getirttiklerimiz, galiba harp zamanı imalâtı olduğu için pek sağlam yılpılmamış. Bazı yerleri kopuveriyor.

O vakıt, umumî müdüre şu şaka ile cevap vermiştim:

— O halde gazetelerle ilân edelim de bundan sonra Amerikalılar, otobüslerini size yaptırsınlar.

Bir kaç gündür, Büyükdereden yeni otobüslerle gidip geliyorum. Bir saat kadar süren bu yolculukta, her iki cins otobüsleri iyice tetkike imkân buluyorum. Amerikadan getirtilen otobüslerin bazı yerlerinin neden koptuğunu anlamak için, bir iki defa onlara binmek kâfidir.

Bu otobüslerde 29 oturacak yer, nihayet bir o kadar da ayakta duracak yer vardır ve bunların alacağı yolcular içlerinde yazılıdır. Halbuki otobüslere 100 kişi biniyor. Bu hesap harici yük o kadar ağırdır ki tekerlekler çamurluklara sürünüyor. Bu sürünme yüzünden tekerleklerin de, çamurlukların da ne hale geleceğini erbabı bilir.

Ayakta duranlar kayışlara çifter çifter asılıyorlar. Bu da yetişmiyor; kayışların tavanda bağlı olduğu çubuklara da sarılıyorlar. Bu kadar sıklete dayanamıyan çubuklar, yavaş yavaş gevşiyor, esniyor, yerinden oynuyor; bir ucundan takılı bulunduğu halkadan çıkıyor.

Bazı yolcular da, lüzumlu lüzumsuz pencere perdelerinin incecik tellerini tutuyorlar; tabiî bunlar, perdelerin inip çıkmasına mahsus olduğu için yerinden çıkıyor, yahut da kopuyor.

Arabaların arka tarafı yükün ağırlığından yokuşlarda yere vuruyor. Şoförle biletçi ikide birde;

— Biraz öne geliniz baylar, diye rica ediyorlar. Fakat aldıran yok: zaten aldırmağa da imkân yok. Çünkü 30 kişilik yere en az 60 kişi ıskarça doldurulmuştur. Hele cumartesi ve pazar günleri, bu otobüsler o kadar çok doluyor ki artık kımıldamağa değil; nefes almağa bile imkân kalmıyor.

Amerikan fabrikaları, bu otobüsleri yaparken, böyle yüz kişinin ayakta seyahat edeceğini, yolcuların perde tellerine varıncaya kadar, ellerine ne geçerse sarılacaklarını elbette düşünmemişlerdir. Malûm ya her şeyin bir hesabı vardır. Koca yolcu vapurlarında bile bir istiab haddi aranırken bir otobüse üç otobüsün bile zor alacağı kadar yolcu binerse herşey kopar, herşey çabuk yıpranır.

Tramvay İdaresinin otobüsleri, bu kadar tıklım tıklım dolarak sefer yapmakta devam ederlerse, bir kaza olmak ve bu kazada fazla kurban vermek ihtimali artacağı gibi, arabaların çamurlukları, lâstikleri, amortisörleri de pek çabuk harap olur.

Muhterem Bay Hulkiden seferdeki otobüslerin sayısını arttırmasını, buna imkân yoksa arabalara bu kadar fazla yolcu alınmaması için biletçilere katî emirler vermesini halkın selâmeti ve bu pahalı otobüslerin —tâbir caizse— sıhhati namına dilerim.

Cumhuriyet

«Hem nalına hem mıhına.

NOT: Bu yazı, ciddî bir gazeteden ziyade bir mizah gazetesine yaraştığı için iktibas edimiştir. Amcabey

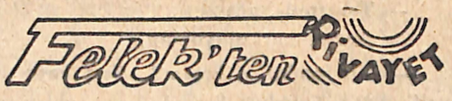

HOCANIN ŞÜKRÜ

Dostlarım, esnalarım arasında yükselenleri gördükçe imreniyor, gıpta ediyor ve daha âlâ olmalarına dua ediyorum ve yine dua ediyorum ki günün birinde ya yaş haddini, veya kendi haddini aştığından dolayı düşmesinler. Çünkü düşmek nereden olursa olsun zevkli bir şey değildir. Zaten :

«Düşenin dostu olmaz, hele bir yel düş de gör».

Dememişler mi?

Gerçi bunun geçenlerde emekliye ayrılan profesörler gibi müstesnaları vardır. Ama ne her düşene böyle sünnet düğünü gibi tören yaparlar, ne de rivayet edildiği gibi mebus namzedi ayırırlar. Böylesine düşmek denmez, kalkmak denir. Böyle düşmek dostlar başına..

Dostlar başıma deyince aklıma Hocanın bir fıkrası geldi.

Merhum bir gün bir ceviz ağacının altında oturmuş, nefesleniyormuş. Gözüne biraz ilerideki tarlada yatan balkabakları ilişmiş. Bir müddet bu kabaklara filozofane baktıktan sonra kendi kendine söylenmiş:

— Hey ulu Tanrım! Şu koskoca kabağı çelimsiz bir kökten peydahlarsın da, (sırtını dayadığı ağacı anlatarak) belim kalınlığındaki şu kocaman ceviz ağacına da yumurtadan ufak yemiş verdirirsin! Bu ne nispetsizliktir. Cevizi kabağın kökünde, kabağı cevizin dalında yaratmak daha doğru değil miydi?

Ve bu hülyada iken esen rüzgârın tesirile ağaçtan düşen bir ceviz tanesi hocanın serinlemek için açtığı başına çarpmış, oldukça da canını yakmış. Hoca aldığı bu ders üzerine hemen ellerini açıp şükretmiş:

— Aman yarabbi! Senin hikmetine akıl erdiremedim. Ya benim aklıma uyup ta kabağı ağaçta oldursaydın şimdi kafam ne hale gelirdi.. B. FELEK

KAN KARDEŞİ!..

Kanuni devri vezirlerinden Arslan Paşa, lâübali meşrep, hoş sohbet, deli dolu bir adamdı. Senlerce Budin beylerbeyisi olarak Macaristana hükmetmişti. Budinde, Kanuninin zafer şenliklerinden birinde çarşı ve pazaralar donatılarak herkes ıyş ve işret ile eğlenirken, Arslan Paşa da donanmayı nefsesine çıkar. Edirne cami avlusunda; ırgatlık eden bir fakir Macar da, mangalda ciğer kebabı pişirip şarap içmekte ve kendi halince eğlenmekte imiş, Paşanın geldiğini görünce sofrasını bırakıp kaçmış. Arslan Paşa, mangalı, ciğer tabağını ve şarap şişesini görünce :

— Oh!. Ne güzel oturacak ve meclis kuracak yer bulmuşlar!.. diye ciğer başına çökmüş ve :

— Bu sofranın sahibini bulup getirin!. diye emretmiş. Adamı bulmuşlar, getirmişler; Arslan Paşa ırgatla beraber yemiş, içmiş; sonra :

— Küstahlık ettim, meclisi bastım, ciğerini yiyerek şarabını içtim, beni affet ve kardeşliğe kabul et!. demiş. Irgat, bu iltifattan memnun ve mahcup, Paşanın ayaklarına kapanarak :

— Kabul ettim Paşam!. demiş ve parmaklarını keserek birbirlerinin kanlarını yalamışlar, kan kardeşi olmuşlar. Fakat bu sefer, Arslan Paşa :

— Ben müslümanım.. Kardeşimin gâvur kalmasına gönlüm razı gelmiyor!..

Diyerek, hemen oracıkta, davul zurna ile koca adamı sünnet ettirmiş!.

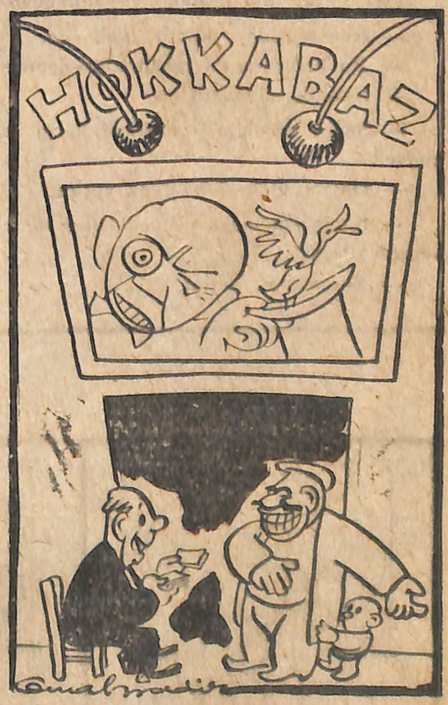

— Bize tenzilât yok mu bayım?..

— Vay siz de hokkabaz mısınız?..

— Hayır, bu mahallenin fırıncısıyım!..

Hikâye:

Kazakla Kılıbık!

Yazan: Mahmut Yesari

— Evde aşın mı soğudu? İğne üstünde gibi oturuyorsun.

— Evden beklerler.

— Kim bekler?

— Karım bekler.

— Beklerse ne olur?

— Bir şey olmaz ama, neye beklesin?

— Karına bu kadar düşkün müsün? aşağı yukarı on senelik de evlisin!

— Daha iyi söyledin ya eski, bir arkadaşa hürmetsizlik edilmez.

— Darılma gücenme ama, buna kılıbıklık derler.

— İhtimal!

— Bir kaç şey soracağım, merak oldu.

— Sor.

— Karın: «Bu akşam, saat beşte gel!» dese, tam saat beşte eve gider misin?

— Gayret ederim.

—O, karanlıkta uyumak itiyadında olsa?

— Kör bir idare kandili yakarım.

— Bu kadarına da tahammül edemezse?

— Kandili söndürürüm.

— Senin sevdiğin yemekleri karın sevmezse?

— Onları, gider lokantada yerim.

— Karın sinemaya gitmek istese de, sen yorgun olsan?

— Yorgunum, derim.

— İsrar ederse?

— Sinemaya giderim.

— Karın, gecelerce akrabalarına, ahbaplarına gitse, buna mukabil senin bir gecelik olsun misafirliğe gitmene mâni olsa?

— O niyetten vaz geçerim.

— Karın; içki içme! İçersen seni eve almam. dese?

— İçki içmem.

— Kâfi! Fazla suale lüzum yok.

— Peki, sen, ne yaparsın?

— Tamamile aksini.

— Aman, korkutuyorsun.

— Ne sandın, a beyim?.. Saat beşte mi gel! dedi. Sabahın beşinde eve giderim.. Karanlıktan mı hoşlanıyor? Tavana avizeler asarım. Hangi yemeği sevmiyor? Tanrının günü onu pişirtirim... Sinemaya mı gitmek istiyor? Erkenden yatağa girerim, yatarım! Bir gece misafirliğe mi gitti? Ben, bir hafta misafirliklerde dolaşırım... İçkiyi mi menediyor? Şişeler deviririm! Erkek dediğin böyle olur.

— Bekâra karı boşatmak kolaydır.

— Evlenirsem, değişirim mi demek istiyorsun?

— Değişip değişmiyeceğini bilmem. Her halde, vaziyet, hakkında hayırlı olmaz.

— Sebep?

— Onu da söyliyeceğim. Muhakkak evlenmek niyetinde misin?

— Şüpheli!

— Şüpheyi bırak. Muhakkak evlenmek niyetinde misin?

— Eh, yaş ilerliyor. Er geç evleneceğim

— Öyle ise, benden nasihat.. İster dinle, ister dinleme... Karın, saat beşte gel! der de eve gitmezsen, evde bir kişi, karının

canı sıkılır, gönlünü eğlendirmek ister, gününü gün etmek için birini arar ve bulur.. Kör satıcının kör alıcısı vardır... Sen tavana avizeler mi astın? Artık mum, ampul parasına dayanabilirsen dayan... Çünkü, sen evde yokken bunların hepsinin temizlik bahanesile bir kazaya kurban gittiğini görürsün... Gaz veyahut elektrik sarfiyatına takat getiremezsin... Karının sevmediği yemekleri tanrının günü pişirtirsin ama, bunları sen de yiyemezsin, çünkü aşçılar, hizmetçiler, evin efendisinden ziyade hanımın sözünü dinlerler. Daha doğrusu korkarlar... Her Firavunun bir Musası vardır... Sinemaya gitmemek için erkenden yattın mı; karın da kapıyı çeker, komşuya gider, eğer bir de uykun ağırsa, sen yukarıda horul horul uyurken aşağı katta ne cümbüşler olmaz!.. Uyuyan yılanın kuyruğuna basmamalıdır! Haftalarca misafirlikte sürtebilirsin, fakat evinde yerinin boş kalmıyacağına da emin olabilirsin... Bu nasihatlerime kulak verip vermemekte serbestsin... Yalnız, eski fikirlerinde inat, israr edecek olursan, erkekliğin yine baki kalır ama, başka bir ünvan sahibi olursun.. Şu var ki bunu hazmettin mi mesele yoktur, gül gibi yaşarsın.

MAHMUT YESARİ

Almanyanın müdafaa ettikleri !..

1939 da! 1941 de 1942 de! 1943 te!..

— Ayağındaki yetmiş liralık mantar pabuçlara bakılırsa paralı bir karıya benziyor!..
— Aldırma, boş ver!.. Şimdi açlıktan nefesi kokanlar bile bunlardan giyiyor!..

Amcabey POSTASI

Ortaköy, Turhan Baz:

A. — Bir cumartesi günü öğleden sonra cildinizi getirirseniz imzalatabilirsiniz.

Ulubey, A. B.:

A — İstediğiniz şeyleri arayıp bulmakta geciktik. Hoş görün. (Virilin) in şişesi 205 kuruşa. Fakat öteki «eksir» den bulmak kabil değil, yok diyorlar.

İzmir, K. Nizamlıoğlu:

A. — Nesildaşlarımız arasında karikatür hevesi, bir zamanki gençlerin şiir hevesleri gibi. Pek çoktur. Memleketin her yanından gelen heveskâr kalemlerin eserleri, göğsümüzü kabartacak derecede güzeldir de!.. Fakat bunların hepsini neşretmek mümkün değildir. Bu sebeple aralarında bir seçme yapmak ve hattâ onları bile uzun zaman bekletmek gerekiyor. Bu münasebetle şunu belirtmek isteriz ki amatörler, mutlaka neşretmek için değil, çalışıp ilerilemek için resim yapmalıdır.

— «Sana taş atana sen ekmek at!» ne demek baba?..

— Misilleme!..

Ankara, karışık imzalı bir okuyucu:

A. — 1 : İlk sayılarımızın teknik bir sebepten o şekilde çıktığını bildirmiştik. Ve bu şeklin 34 üncü sayıda değişmesi bir zaruretti. 2 : «Amcabey» ismi mürekkep bir kelimedir. Üçüncü hecesi bir sıfat değil, bu kelimenin bir hecesidir. 3 : Gazete ve mecmuaların ara sıra uykuya yatmaları onların geçmiş veya gelecek faaliyetlerinin icabıdır. Bırakın biraz dinlensin! 4 : «Şey» kelimesinin ne demek olduğunu fena konuşanlara sorun. Konuşurken kelime bulamıyanlar için «şey» bir can kurtarandır! 5 : Allahın sevgili kuluna «Mevlâna» dendiğini sizden işitiyoruz. Bizim bildiğimiz, Allahın sevgili kullarına «milyoner» denir! Bu kelimenin son hecesini de ayrı bir mânada okumağa çalışmak, kılı kırk yarmak demektir! 6 : Muvaffakıyet dileklerinize teşekkürler.

Edremit, Naci Tomur:

A. — Arkadaşımız Cemal Nadir bir yaz dinlenmesi için köyünüze çağırmanız, son günlerde mühim bir rahatsızlık geçirmiş olan sanatkârı pek sevindirdi. Ancak, kendisinin İstanbuldan ayrılmasına imkân yoktur Arkadaşımız, bu pek insanî davetinize teşekkürlerini sunarken böyle bir nazikâne davetin İstanbul köylerinden gelmemiş olmasına üzgündür!

Kurtuluş, Türkân Azık :

— Mübarek üç aylar dedkleri hangi aylardır?..

A. — Recep, Şaban, Ramazan adındaki arap aylarıdır kızım. Faklt dul, emekli ve yoksul aylıklarının üç ayda bir verilmeğe başlanmasından beri öteki üç aylar da mübarekleşti!

Konya, Fikret Balcan :

— Bütün spor gazete ve mecmuaları hep mütekait sporcuların yazılarıyle dolup taşıyor Amca bey. Bunun sebebi yeni spor yazarlarının yetişmemesi midir?

A. — Hayır dostum, bunun sebebi lâklâkıyatın gençlerden çok mütekaitlere yaraşmasıdır!..

Vişneli, Kaymaklı!

Yanak beyaz, dudak al..
Vişneli var, kaymaklı!
Hiç bekleme haydi al,
Vişneli var, kaymaklı!

Herkes onu görüyor,
Kırıtarak yürüyor;
Hararet söndürüyor..
Vişneli var, kaymaklı!

Birbirine katılır,
Pahalıya satılır;
Yenmezse de tadılır.
Vişneli var, kaymaklı!

Gidiyor yine eyvah,
Bu hasislik çok günah..
Yutkundum öldüm Allah;
Vişneli var, kaymaklı!

HÜLHANİ

— Avrupada gazetelerden kese kâğıdı yapıyorlarmış!..

— Oda bir şey mi, bizde kese kâğıdından gazete yapanlar var!..

Amcabey'in
Mizahî Romanı : 7

Banker Arif!

Yazan : SERMET MUHTAR ALUS

Bunu cebellezi ettikten sonra tazelere elini şappadak öptürür, sokak kapısında pabuçlarını çevirtir, yağaş havalarda lâstik kaloşları varsa eğilmeğe üşenerek onlara ellerile giydirtir, Allahaısmarladığı çekerdi.

***

Kadriye hanım Arifi mutlaka, hem de uzatmadan evlendirmeği aklına koymuştu. Gittiği konaklarda, konak yavrularında, evlerde zanaatini aradan savunca, başka uğrıyacağı yer olmayıp da çene çalmağa vakıt bulunca ağlundan açardı.

Her günkü küllü çörek, boyuna över durur, göklere çıkarır, arkasından zihninde kökleşmiş niyetine gelir, kız sağlık almağa kalkışırdı.

Evlenmek, kocaya varmak, dünya evine girmek lâfları açıldı mı konaklardaki kâhya kadın, yaşlı kalfa, siyahi bacı gibiler derhal aşka gelirler; gözleri parlıyarak, ağızları kulaklarına vararak, tek tük dişlerinin arasından tükrükler saçarak çeneyi açarlardı:

Başta, kâhya kadın :

— Bizim Gülteri oğluna alsana Kadriye hanımcığım!.. Dur, hemen kaşlarını kaldırma; olmaz der gibi bulunma, beni dinle de yine bildiğinden şaşma... Vâkıa, Gülter kız mahdumun Arif efendiye lâyik değil. Boy bos yok; vücudu ece; bacakları çarpıkça; alnının ortasında da, taşa ölçerim, koca bir yarık izi. Fakat (mavel hakkı) söylemek lâzımsa siması şirindir; hattâ şirin değil eni konu güzeldir. Yaratılıştan keman gibi uzun uzun kaşları, badem gibi çekik çekik gözleri var. Kaşla göz, kusuru söz meselini unutma. Şimdiki tazeler, küçük hanımlar öyle kaşlara, gözlere malik olsak diye can atmada. En birinci nevi rastıkları, kozmatikleri, sürmeleri çekiyorlar da yine Gülterin tırnağına benzeyemiyorlar. Boy kısalığı, vücut eceliği, bacak çarpıklığı da ulu Allahımın yapısı. Alnının yarığı dersen, görmüyor musun sen haremağamız olacak o Mercan denilen Arabı? Kızcağız dönme dolaptan uşağa yim paak sakız leblebisi aldırırken, her nedense seslice gülüvermiş. Sen misin erkeklere fıkırdayan, cilve kıran? Yezit fellâhın babaları tutup saç mangalın maşasını kafasına vurur vurmaz lifan narı gibi ikiye ayırmıştı... Kulak ver, sözümü yabana atma; bir kere Gülterciği al gelin diye evine götür, tepe tepe kullan. Ondan sônracığıma da mindere yan gelip, ayaklarını uzatıp rahatına, keyfine bak... Vallahi ortalığı çatı katından boduruma kadar güllere çevirir, bal dök yala hale sokar mı sokar. Her Tanrının günü tahtaları gıcır gıcır oğar; taşları harıl harıl siler; çamaşırları sakıza döndürüp asar, kurutur, ütüler, bohçalara istif eder. Yemeği de ona pişirtirsin. Tabanı yatık nasıl üstesinden gelir deme. İki tencerecik yemeği pişirmek iş mi? Bir kaç kere yolunu gösteri ver, öğrenir gider.

Ardından, emektar yaşlı kalfa :

— Şehnaz hanımcığım, hepsini anlattın ama kızın gözü kapalılığını, namuskârlığını, utangaçlığını söylemeyi unuttun. Her şeyden evvel ona gelsene... Her ne kadar hatun görür, biliyorsa da ve lâkin yine de tekrarı bize borç... Bak, kendi cinsim ama Çerkes kızlarının afacanlığını, çoğunun ele avuca sığmazlığını hiç saklamam. Çerkez köylerinde serbest, kaç göçsüz büyümüşler. Yok yere kahkaha ile gülerler; harem bahçelerine baş örtüsüz fırlarlar, koşuşurlar, şakalaşırlar; körüklü Çerkez çalgılarile türlü havalar çalar, türküler söyler, döne döne oynarlar... Sonra, lâkırdı aramızda, fırsat bulur bulmaz paşalar, beyler, küçük beylerle fingirdeşirler.. Hakları da yok mu ya?.. Meramları paşaların, beylerin, küçük beylerin gözlerine girmek; odalıklığa ermek; odalık olduktan sonra günün birinde bir evlât dünyaya getirdiler mi, nikâh ettirip konağın hanım efendisi olmak... Gülter bu gibilerden mi ya! Doğruyu saklamam, Allah var. Zavallıcık son derece kapalıdır, ırz ehlidir; yabancıya eteğinin ucunu göstermez, sesini duyurmaz.

Daha ardından, sıra siyahi bacıda. Ahretlikle arası hoş olmadığından, kâhya kadınla emektar kalfanın pişirdikleri aşa su katmada:

— O Gülter karı mı? Susun, bani ağzını açtırmayın; onun na kafır olduğunu bana soylatmayın. Eyar Arif afandiya varıp ava gelirsa inadından, domuzluğundan, vallâa billâa, bu muslumanı salamlı kavallara uğratır;

(Arkası var)

— Darılma emme yolmasını heç beceremiyon!

— Zatınız da berber misiniz?..

— Değlim emme, bıldır İstanbulda manavlık ettim!..

VİTOMA

Beyoğlu Balıkpazarında, Florya çiftliğinin satışa çıkardığı

Domates suyudur.

Hayır,

Sağlık eksiridir!..

Amcabey Kahvede!

— Gazeteler Paris şehrinin tahkim edildiğini yazdılar Amcabey...

... Yıllarca zevk ve eğlenceye vatan olmuş Parisin...

... Şimdiki, kaleleşmiş hali doğrusu merak edilecek şey...

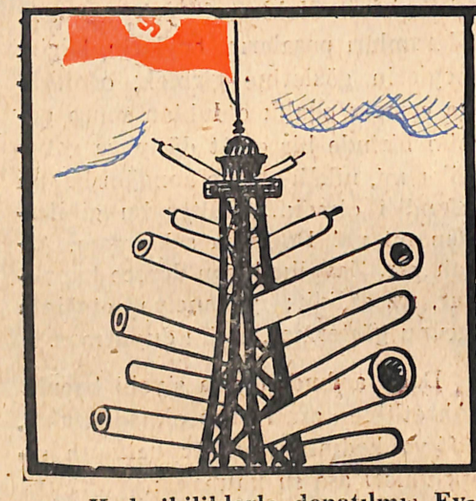

... Kırk ikiliklerle donatılmış Eyfel kulesi...

... Uçak savarlarla doldurulmuş bulvarları düşün bir kere!..

A. — Men dakka dukka bayım. Sulhte bütün dünya Paristen örnek alırdı, harbde Paris dünyadan örnek alıyor!

T. İŞ BANKASI

Küçük Tasarruf Hesapları

1943 İKRAMİYE PLÂNI

KEŞİDELER : 1 Şubat, 3 Mayıs, 2 Ağustos, 1 İkinciteşrin tarihlerinde yapılır.

1943 İKRAMİYELERİ

1	adet	1999	Liralık	= 1999	— Lira
1	»	999	»	= 999.—	»
1	»	888	»	= 888.—	»
1	»	777	»	= 777.—	»
1	»	666	»	= 666.—	»
1	»	555	»	= 555.—	»
1	»	444	»	= 444.—	»
2	»	333	»	= 666.—	»
10	»	222	»	= 2220 —	»
30	»	99	»	= 2970 —	»
60	»	44	»	= 2640 —	»
250	»	22	»	= 5500 —	»
334	»	11	»	= 3674.—	»

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz, aynı zamanda talihinizi de denemiş olursunuz.

Müsabakamıza doğru cevap verenler arasında hediye kazananların isimleri

Sekiz sayı devam eden ve 35 inci sayımızda sona eren hediyeli müsabakamıza gelen cevapların incelenmesi bitti.

Memleketin meşhur ve tarihî binalarından sekizini siyah, gölgeler halinde gösteren bu sekiz resimden (4) üncü resmin neresi olduğunu sormuştuk. Bu kolay soruya verilen cevaplır onda dokuz nisbetinde doğru olduğu için hediye kazanmağa namzet olarak ayrılanların sayısı da o nispette çok olmuştur.

Sekiz resim sıra ile şu binalardı:

1 : Sultan Ahmet çeşmesi, 2 : Kızkulesi, 3 : Ahırkapı feneri, 4 : Galata kulesi, 5 : 5 : Yedikule sûru, 6 : Ankara kalesi, 7 : Bozdoğan kemeri, 8 : Dolmabahçe saati.

Müsabakamıza doğru cevap verenler arasından hediye kazanan (50) kişinin isimleri ve kazandıkları hediyeler de şunlardır:

1 — Bedîî Berker. Galatasaray lisesi (Bir adet Amcabey klâsörü.)

2 — Emel Gökçek. Erenköy. (Bir çift çorap.)

3 — Muzaffer Musa oğlu, Samsun. 4. — Nilüfer Dalmış, Ankara. 5 — İsmet Seçer, kimya mühendisliği sınıf 4. İstanbul. (Amcabey kişesinden birer Millî Piyango bileti). 6 — Nusret Ükten, Haydarpaşa. 7 — S. Sargın, Kadıköy. 8 — Münir İtil, Beyoğlu. 9 — Bedri Sanlı, Akıl Hastanesi şoförü, Bakırköy. 10 — Muzaffer Erzariç, Haydarpaşa lisesi. (Birer el sabunu). 11 — F. Suver, Ankara. 12 — Şükran Gülgeç, Ankara. 13 — Nermin Ülkütay Heybeliada. 14 — Bedriye Aydınlık, İstanbul. 15 — Metin Önal, Edirne. 16 — Enver Şenler, Ankara. 17 — Turhan Göker, Robert Kolej, orta II. Bebek. 18 — Samim Köstem, Balıkesir. 19 — Muammer Tahmas, Edebiyat Fakültesi, İstanbul. 20 — Ali Dakal, Gelibolu. 21 — Muammer Döşemeci, Söke. 22 — Orhan Aka, İzmir - Buca. 23 — Rıdvan Özelli, Beyoğlu. 24 — Fahriye Ungun, Prevantoryom - Valide bağı. 25 — Remzi Uluocak, Uşak. (Birer aylık Amcabey abonesi.)

26 — Şadan Senger, Samsun. 27 — Mustafa İlhan Dilmaç. 28 — Turhan Baz, Beşiktaş. 29 — Cemal Aköz, Büyükdere. 30 — İlhan Egemen, Tarsus. 31 — Haldun Öğüt, Ankara. 32 — Hâdi Tuğcubaşı, Çengelköy. 33 — Nafize Gürsoy, Çanakkale. 34 — Oğuz Akbaş, Çorlu. 35 — Vâhit Celâloğlu, Tıp Fakültesi, İstanbul. 36 — Fikriye Kobek, İzmit. 37 — Ayhan Aköz, Bursa. 38 — Uğur Toptanış, Afyon. 39 — Bedii Öztürk, Muğla. 40 — Hakkı Dökmen, Cihangir. 41 — Fikret Kandemir, Bursa. 42 — Adilkadir. Ata Tüzün, Çanakkale. 43 — Adil Karakullukçu, Devrek. 44 — Yüksel Eren, Elâzığ. 45 — Server Ustaoğlu, Ankara. 46 — Aptullah Öğretmenoğlu, Bolu. 47 — Sainur Ateşmen, İzmit. 48 — Cevdet Büyük Yılmaz, Balıkesir. 49 — Rauf Ateşsaçan, İstinye. 50 — Halise Oral, Mamamk - Ankara. (Birer Amcabey kartı.)

DİKKAT: Hediye kazanan okuyucularımızdan İstanbulda bulunanların pazardan maada her gün saat 14 - 17 arasında idarehanemize uğrayıp hediyelerini almalarını dileriz. Taşrada bulunan okuyucularımızın hediyeleri posta vasıtasile adreslerine gönderilecektir.

BULMACA

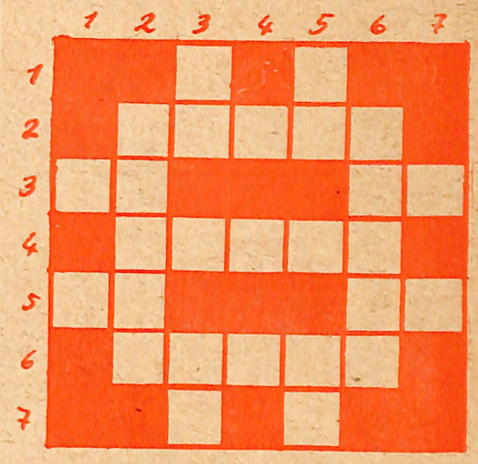

Soldan sağa:

2 — Pisliğin düşmanı!.. 3 — Ermeni vatandaşlarımızın lâf arasında kullandıkları bir kelime. bu zamanda pek güç kurulan bir müessese!.. 4 — Buhran!.. 5 — Bir nota, bir sanat edatı. 6 — Kokusu burunlarda tüten içkilerden biri!..

Yukarıdan aşağı :

2 — Belediyelerin baş derdi!.. 3 — Tasdik edatı, mahpusların bekledikleri şey!.. 5 — Bardağı kırk paraya bağlama edatı. 6 — Bulaşık hastalıklardan biri.

Sahibi : Sermet Muhtar Alus
Neşriyat müdürü Rıza Yücer
Basıldığı yer : Cumhuriyet matbaası
Rotatif baskı

Amcabey

SİYASÎ MİZAH MECMUASI

Sayı: 38

Herkesin kendi arşınına göre bez istemeğe oturacağı anlaşılan sulh nasasının resmidir!